23. felszólít a vízügyi irányítás javítása és a korrupció leküzdése érdekében az intézmények jogi és politikai reformok, humánerőforrás-fejlesztés, képzés és hálózatépítés révén elért erősítésére és kapacitásépítésére;

24. felszólítja az ugyanazon a vízgyűjtőterületen osztozó AKCS-országokat, hogy fejlesszék koordinációs politikáikat, illetve beavatkozási és vízkészlet-gazdálkodási stratégiáikat, különösen a vízügyi politikáért felelős regionális szervezetek létrehozásával és/vagy ezek kapacitásának növelésével, annak érdekében, hogy biztosítsák a víz használatával kapcsolatos viták rendezését, és előmozdítsák a közös értékek megosztási kultúrájának kialakulását, továbbá támogassák ezen értékek nagyobb felelősséggel végzett kezelését; felszólítják az EU tagállamainak kormányait és a nemzetközi közösséget, hogy támogassák az AKCS-országok erőfeszítéseit;

25. felszólít a különböző vízfelhasználók közötti kiterjedt helyi, nemzeti és határokon átnyúló szintű párbeszédre, amelynek célja a hatékony horizontális tervezés kialakítása, a tartalékok megfelelő kezelésének biztosítása, a kétoldalú vízügyi projektekre vonatkozó adatbázis elkészítése, a hosszú távú ikerintézményi együttműködés és a felsőoktatási intézmények közötti együttműködés támogatása, a helyi ismeretek megosztása és az ökoszisztémák védelme;

26. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Egyesült Nemzetek főtitkárának, az Afrikai Uniónak és a vízgazdálkodásért felelős valamennyi szervezetnek.

ÁLLÁSFOGLALÁS [1]

a gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) folyó tárgyalások áttekintéséről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

– amely 2006. november 20. és 23. között ült össze Bridgetownban (Barbados),

– tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,

– tekintettel a 2002. március 21-én, Fokvárosban (Dél-Afrika) elfogadott állásfoglalására [2],

– tekintettel a Cotonou-i Megállapodás 37. cikkének (1) bekezdésére, amely kimondja, hogy GPM-ekkel kapcsolatos tárgyalásokra „az előkészítő szakaszban" fog sor kerülni, „amely legkésőbb 2007. december 31-én befejeződik",

– tekintettel az Afrikai Unió tagállamainak kereskedelmi miniszterei által 2006. április 14-én, Nairobiban (Kenya) elfogadott nyilatkozatra,

– tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek) fejlesztési hatásáról szóló, 2006. március 23-i európai parlamenti állásfoglalásra [3],

– tekintettel az Általános Vám- És Kereskedelmi Egyezményre (GATT), különösen annak XXIV. cikkére,

– tekintettel az AKCS miniszterek tanácsa által a 2006. május 28. és 31. között Port Moresby-ben megtartott 83. ülésen elfogadott határozatokra, állásfoglalásokra és nyilatkozatokra, különösen a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2. határozatra,

A. mivel szükség van a GPM-ekkel kapcsolatos tárgyalások kritikai értékelésének elvégzésére,

B. megállapítva, hogy a GPM-ekkel kapcsolatos tárgyalásokon a legtöbb régióban gyakorlatilag patthelyzet alakult ki a „fejlődési dimenzió" kifejezés értelmezésével kapcsolatos nézeteltérések miatt, amelyet a GPM-ekkel kapcsolatos egyeztetések központi kérdésének kellene tekinteni,

C. mivel európai oldalról eddig nem születtek határozott és célzott kötelezettségvállalások a fejlődési dimenzió finanszírozását illetően,

---

([1]) Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2006. november 23-án, Bridgetownban (Barbados).
([2]) HL C 231., 2002.9.27., 41. o.
([3]) HL C 292. (E), 2006.12.1., 121. o.

D. mivel a Cotonou-i Megállapodás, különösen annak 21., 22., 25., 29., 30., 33. és 35. cikke az AKCS-országok gazdasági fejlődéséhez és regionális együttműködéséhez nyújtott támogatás kérdésével foglalkozik,

E. tekintettel a nemzeti és regionális szinten elvégzett hatásvizsgálatok következtetései nyomán az államok, a civil társadalom és a magánszektor körében megjelent aggodalmakra,

F. mivel a GPM-ek fő céljának annak kell lennie, hogy az AKCS-országokban támogassák a fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődést, az AKCS-országokban a nemzeti, regionális és nemzetközi piacokra előállított áruk és szolgáltatások hozzáadott értéke növelésének támogatásán keresztül,

G. mivel a legtöbb AKCS-ország fejlődésének a mezőgazdasági ágazat jelenti a hajtóerejét, mert az jelentősen hozzájárul a nemzeti GDP-hez, és sokak számára a foglalkoztatás és a jövedelem fő forrását jelenti,

H. mivel a GPM-eknek biztosítaniuk kell, hogy a nagyobb mértékű kereskedelem és gazdasági növekedés a cotonou-i kötelezettségvállalások teljesítése érdekében hozzájáruljon a szegénység visszaszorításához,

I. mivel a lakosság számára biztosított oktatás és képzés szintje a versenyképesség egyik alapvető tényezője, és ezt egyes AKCS-régiókban a fokozódó HIV/AIDS-válság veszélyezteti,

J. mivel a vámunió keretében megvalósuló valódi regionális piac létrehozása a GPM-ek sikeres végrehajtásának nélkülözhetetlen alapját képezi,

K. mivel a GPM-ek által elérni kívánt régión belüli kereskedelmet a régión belüli gyenge infrastruktúrák, és a kereskedelem nem tarifális akadályainak széles köre hátráltatja,

L. elismerve az Európai Unió azon jogát, hogy szigorú növény-egészségügyi és egyéb egészségügyi normákat írjon elő, és ezért felszólítva arra, hogy az AKCS-országoknak több segítséget nyújtsanak e szabályozás betartásához, hogy termékeiket az Európai Unióba exportálhassák,

M. mivel az Európai Unió fejlett országai és a fejlődő AKCS-országok közötti kereskedelem kölcsönös szabadsága komoly kockázatot jelent, amíg az AKCS-országok versenyképessé nem válnak,

N. mivel a GPM-ek rendelkezései nem tükrözik a meglevő regionális gazdasági integrációs megállapodásokat,

O. mivel az AKCS-országoknak a GPM-ek sikeressége és működőképessége érdekében meg kell oldaniuk a regionális csoportok átfedő tagságának és a regionális harmonizáció hosszú távú keretei létrehozásának kérdését,

P. mivel a WTO által 2001-ben, Dohában megadott mentesség, amely lehetővé teszi az EU- és AKCS-országok közötti preferenciális kereskedelmi kapcsolatokat, eredetileg három évvel hosszabb időtartamra szólt (2007-ig), mint a dohai forduló ugyanakkor elindított tárgyalásai (2004-ben zárandók le),

Q. mivel a pénzügyi források elérhetőségének és időben történő kifizetésének sürgető problémája továbbra is komoly akadályt jelent,

R. mivel a GPM-ekkel kapcsolatos tárgyalásoknak és a WTO tárgyalási ciklusának párhuzamosságát a dohai forduló megszakította, és megalapozott aggályokhoz vezetett a GPM-ekkel kapcsolatos tárgyalások során vállalandó kötelezettségeket illetően,

S. megértéssel fogadva, hogy az AKCS-országok vonakodnak azon kérdések kétoldalú vagy egyéb módon történő tárgyalásától, amelyeket többoldalú szinten már elvetettek,

T. elismerve, hogy a tárgyalások pozitív kimenetele segíthetne újrafogalmazni a többoldalú fejlesztési forduló mibenlétét; elismerve továbbá, hogy a GPM-eknek a dohai megállapodás kiegészítését, és nem annak alternatíváját kell jelenteniük,

U. tekintettel a GPM-ek kiigazítására szolgáló mechanizmus létrehozására, amelynek célja a kereskedelem GPM-ek által előidézett liberalizációjából és szerkezeti módosításából fakadó kormányzati bevételcsökkenés kezelése, valamint az AKCS-országokban zajló gazdasági fejlesztést és regionális együttműködést szolgáló támogatás nyújtása,

V. mivel a Cotonou-i Megállapodás 2. cikke differenciált bánásmódot ír elő, figyelembe véve az AKCS-országok fejlettségének eltérő szintjét,

W. mivel a GPM-eknek elő kell segíteniük a férfiak és nők között a gazdasági és szociális ágazatokban meglevő egyenlőtlenségek csökkentését,

X. megállapítva, hogy – ami az európai oldalt illeti – a GPM-ek vonatkozásait a tárgyalások e szakaszában még nem határozták meg egyértelműen,

Y. mivel a GPM-ek minden esetben növelni fogják az AKCS-országok pénzügyi szükségleteit, hogy fokozott regionális integrációs politikákat és gazdasági reformot hajthassanak végre,

Z. mivel a parlamentek tagjait mint az emberek és intézményeik képviselőit a tárgyalások során folyamatosan tájékoztatni kell,

AA. mivel az AKCS Tanács Port Moresby-ben arra szólított fel, hogy a Cotonou-i Megállapodás 37. cikkének (4) bekezdésében előírt „teljes és átfogó" felülvizsgálat „mindenre terjedjen ki, az összes érdekelttel, ezen belül a nem állami szereplőkkel és parlamenti képviselőkkel folytatott konzultáció keretében történjen", és mivel – tekintettel arra, hogy ennek bekövetkezésére elenyésző jel utal – üdvözli a közös parlamenti közgyűlés GPM-ekről szóló második állásfoglalását,

AB. mivel az EU közös agrárpolitikájának reformja és az AKCS kivitele szempontjából jelentős termékekre nyújtott támogatások jelentős hatást gyakorolnak az AKCS európai piacokra irányuló mezőgazdasági kivitelére,

1. megérti, hogy a GPM-ekkel kapcsolatos tárgyalások abból fakadnak, hogy az AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatokat a WTO szabályaival összeegyeztethetővé kell tenni, de a Bizottságot éberségre szólítja fel a tekintetben, hogy az összeegyeztethetőség kérdése nem helyezhető a fenntartható fejlődés általános célkitűzése elé; arra szólít fel, hogy a liberalizálási tervek üteme, időzítése és alkalmazási köre legyen összhangban az AKCS regionális harmonizációs terveivel, hogy a káros hatásokat minimálisra csökkentsék;

2. felszólítja a Bizottságot, hogy ne csak a WTO szabályainak betartására összpontosítson, hanem a fejlődő országokkal együttműködésben törekedjen a WTO szabályainak tökéletesítésére, hogy azok a fejlesztést jobban szolgálják;

3. emlékeztet arra, hogy a GPM-ek a Cotonou-i Megállapodás szerint elsősorban a gazdasági növekedést és a szegénység visszaszorítását célozzák ezen országokban, amelyek zömét a legkevésbé fejlett országok közé sorolják;

4. felszólít arra, hogy a tárgyalások során kezeljék prioritásként az AKCS gazdaságok szerkezetének átalakítását, ezáltal támogassák a „fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődést"; úgy véli, hogy a GPM-eket inkább fejlesztési megállapodásként kell kidolgozni és megtárgyalni, nem kereskedelmi megállapodásként;

5. elismeri, hogy mindennemű liberalizáció megtörténte előtt – legyen szó a szolgáltatások vagy a verseny és a kormányzati beszerzések liberalizációjáról – szilárd szabályozási keretekre van szükség, és felszólítja a Bizottságot, hogy a jelenlegi rendelkezések bármilyen megváltoztatásának részeként támogassa és kísérje figyelemmel a független szabályozókat;

6. felszólítja a tárgyaló feleket, hogy működjenek együtt az AKCS mezőgazdasági versenyképességének növelését szolgáló stratégia kidolgozásán, amely túlmutat a piacra jutáson, és az AKCS mezőgazdaságának valódi fejlesztési kérdéseivel foglalkozik, mint például az egészségügyi és növény-egészségügyi (SPS) minőségi programok fokozása az AKCS-országokban;

7. felszólít a vámok eltörlése előtt az AKCS-országok versenyképes termelési kapacitásainak megerősítésére;

8. felszólítja a Bizottságot és az AKCS-régiókat, hogy a GPM-eket az AKCS-régióknak kedvező aszimmetriának, az AKCS regionális integrációhoz nyújtott támogatásnak, valamint az AKCS-régiókban a kereskedelem és a beruházások támogatását szolgáló szilárd és kiszámítható keret végrehajtásának elvei alapján tervezzék meg;

9. aggodalmát fejezi ki az AKCS-országokkal a kereskedelem liberalizálódásához vezető cotonou-i GPM-ek keretében folytatott szabad kereskedelemre vonatkozó jelenlegi EU-javaslatokkal kapcsolatban, beleértve a mezőgazdasági termékek kereskedelmét is, és úgy véli, hogy ez a politika problémákat okozhat az AKCS-országok fejlődésében, különösen az élelmiszerbiztonság és a helyi iparágak fejlesztése tekintetében;

10. felszólít arra, hogy a GPM-eket arra az elvre építsék, hogy a piacoknak az EU előtt történő megnyitását megelőzően először a regionális piacokat kell kiépíteni és megszilárdítani;

11. felszólítja az EU-t, hogy dolgozzon ki hatásosabb eszközöket az AKCS-országokban zajló termelés átalakításának támogatására, ezáltal ösztönözve a termelés sokféleségének kialakítását, és előmozdítva a nagyobb hozzáadott érték biztosítását;

12. ismét felszólítja az európai oldalt, hogy nyújtson támogatást az adózási és gazdasági átalakítások finanszírozásához, valamint az ellátási korlátok megszüntetéséhez kapcsolódó beruházásokhoz;

13. üdvözli a kifejezetten a GPM-ek támogatását célzó további kereskedelmi támogatási forrásokra vonatkozó közelmúltbeli ígéreteket, és a Bizottságot és a tagállamokat arra szólítja fel, hogy az AKCS-országok GPM-ekkel kapcsolatos további támogatások iránti kérésére adott válasz részeként az ígért támogatások kifizetésére vonatkozó szabályokra és időbeli ütemezésre adjon teljes körű magyarázatot;

14. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az EFA előírásaiból fakadó bürokratikus teher csökkentésének lehetőségeit, az AKCS-oldalt pedig arra, hogy a költségeket is ismertető részletes javaslatokat nyújtsanak be arra vonatkozóan, hogyan és milyen célból lenne szükség esetleges további GPM-finanszírozásra;

15. felszólít arra, hogy szükség esetén az Európai Fejlesztési Alap fennálló kötelezettségvállalásain felül további pénzeszközöket tegyenek elérhetővé;

16. felszólítja az EU-t, hogy az AKCS-országokban a kereskedelemhez kapcsolódó területeken támogassa az AKCS-politikák kidolgozásának megfelelő folyamatát, a következetesség biztosítása érdekében a kereskedelem területét érintő régióközi megállapodások későbbi megkötésével együtt;

17. felszólítja az EU-t, hogy ne gyakoroljon indokolatlan nyomást, és tegyen lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy – amennyiben a tárgyalásokat 2008. január 1-jéig nem zárják le – az EU-ba irányuló jelenlegi AKCS-kivitelt a végleges megállapodás eléréséig nem akadályozzák;

18. sürgeti, hogy a Bizottság és az AKCS-országok a GPM-ek felülvizsgálatát a tárgyalások lezárását akadályozó tényezők nyílt megbeszélésének lehetőségeként használják ki, és tegyenek részletes javaslatokat ezek leküzdésére;

19. emlékeztet arra, hogy a Cotonou-i Megállapodás előírja: abban az esetben, ha egy ország vagy régió nem kíván GPM-et/szabadkereskedelmi megállapodást aláírni, a piacra jutás szempontjából nem kerülhet rosszabb helyzetbe; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az összes alternatív lehetőséget, amelyek közé a tökéletesített származási szabályok is tartoznak, a Cotonou-i Megállapodás 37. cikkének (6) bekezdésével összhangban beleértve a nem kölcsönös megállapodásokat;

20. felszólítja az EU-t, hogy tartózkodjon az olyan javaslatoktól, amelyek megzavarhatják az AKCS regionális folyamatait;

21. ezért az AKCS- és EU-országokban valódi nyilvános vitára szólít fel, a civil társadalom, illetve a kormányzati és parlamenti intézmények részvételével; felszólít továbbá megfelelő tájékoztatási és konzultációs mechanizmusok létrehozására;

22. elismeri, hogy a GPM-ek végrehajtásának ellenőrzésére és az abban való részvételre vonatkozó parlamenti felügyelet hozzájárul a helyes kormányzás és az átláthatóság említett céljaihoz, és hogy a közös parlamenti közgyűlés a megfelelő testület a GPM-ek hatásának és végrehajtásának szabályszerű, átfogó és hivatalos felülvizsgálatára, továbbá felszólít a KPK-n belül felügyeleti csoport létrehozására;

23. felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben azon régiók álláspontját, amelyek nem kívánják, hogy a GPM-ekkel kapcsolatos tárgyalások a „szingapúri kérdésekre" is kiterjedjenek, és emlékeztet arra, hogy a szolgáltatások kereskedelméről folytatott kétoldalú tárgyalásoknak tiszteletben kell tartaniuk az egyes országok azon jogát, hogy a közszolgáltatásokat szabadon szabályozzák;

24. felszólítja az EU-t annak vállalására, hogy a GPM-ekben nem szerepeltet szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos rendelkezéseket, amelyek a nélkülözhetetlen gyógyszerek hozzáférhetőségének további akadályait jelentik, továbbá támogatás nyújtására az AKCS-országoknak, lehetővé téve számukra a 2001. évi dohai nyilatkozat hatékony végrehajtását, azaz a TRIPS rugalmas rendelkezéseinek hatékony használatát;

25. hangsúlyozza a közszolgáltatások fontosságát a fejlődés és a demokrácia szempontjából, és következésképpen arra kéri a Bizottságot, hogy körültekintően járjon el a szolgáltatások liberalizálásának mérlegelésekor, valamint az olyan területeken, mint a vízügy, az egészségügy, az oktatás, a közlekedés és az energia;

26. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak és az Európai Bizottságnak.